1.செல்லம்மாள்
- புதுமைப்பித்தன்-

- உருவாக்கம் -

முனைவர் த. டான் ஸ்டோனி,

தமிழ்ப் பேராசிரியர்,

தமிழ்த்துறை,

இலயோலா கல்லூரி,

சென்னை, ”

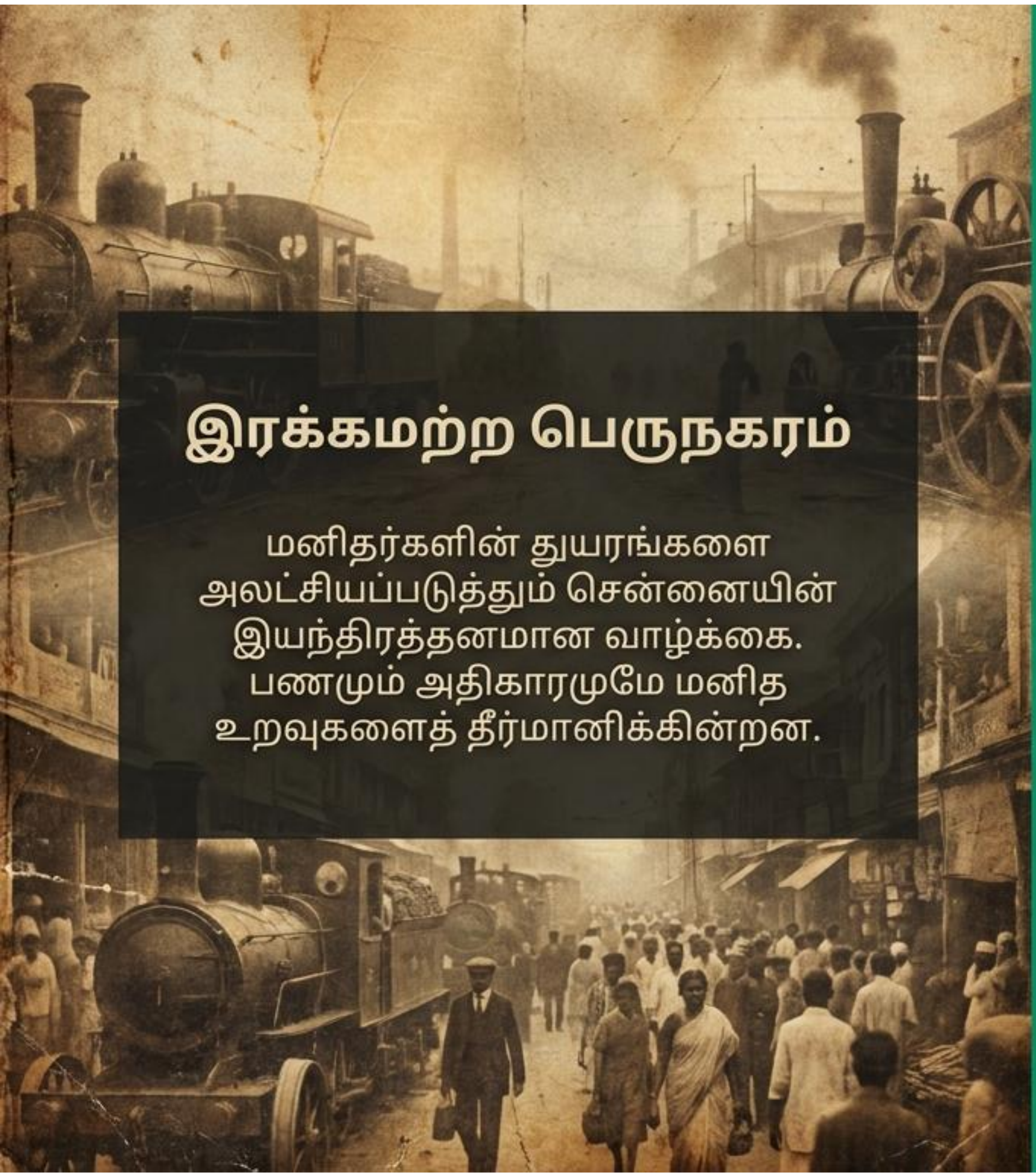

செல்லம்மாள்

புதுமைப்பித்தனின் யதார்த்தவாதச் சிறுகதை குறித்த ஓர் ஆய்வு

“அப்பொழுதின் மூச்சு ஒடுங்கியது;
நாடியும் அடங்கியது. செல்லம்மாள்
பெயதிம் னைநல் ணடிவரற்ற
வெற்றுடம்பு ஆனாள்.”

இருளடைந்த தனிமை

வறுமை, நோய் மற்றும் சமூகப் புறக்கணிப்பு ஆகியவற்றுக்கு நடுவே போராடும் ஒரு நடுத்தர வர்க்கக் குடும்பத்தின் மூச்சுத் திணறும் யதார்த்தம். இது வெறும் மரணத்தின் கதையால்ல, வாழ்வின் தோல்வியைக் காட்டும் ஆவணம்.

வீழ்ச்சியின் சுவடுகள்

கிராமத்து வாழ்வு

செழிப்பான தொடக்கம். அம்மி மிதித்து அருந்ததி பார்த்துத் திருமணம் செய்யும் அளவிற்கான வசதியும், பாரம்பரியமும் மிக்க குடும்பம்.

தந்தை மரணமும் கடனும்

தந்தை இறந்த பின் சொத்துக்கள் பங்கிடப்படுகின்றன. குடும்பக் கடன்கள் கழுத்தை நெரிக்கின்றன.

சென்னைக்குத் தஞ்சம்

ஜீவனோபாயத்திற்காகச் சென்னையின் இருண்ட வாழ்க்கையில் தஞ்சம் புகுதல். துயரம் நிறைந்த நகர வாழ்வின் தொடக்கம்.

வறுமையின் புவியியல்

1 மின்சாரமற்ற இருள்

வெளிச்சத்திற்கு குறைந்த மண்ணெண்ணெய் கொண்ட சிறு சிமினி விளக்கு மட்டுமே ஆதாரம்.

2 காலியான பாத்திரங்கள்

வறுமையின் நேரடி சாட்சி. பல நேரங்களில் பழையதும் சுடுநீருமே இவர்களின் உணவு.

3 ஊரை விட்டுப் பிரிந்த தனிமை

சொந்த பந்தங்கள் யாருமின்றி, அண்டையர்களோடு எந்த உறவுமின்றித் தனித்து விடப்பட்ட நிலை.

இரு வேறு உலகங்கள்: தத்துவவாதியும் நோயாளியும்

பிரமநாயகம் பிள்ளை	செல்லம்மாள்
உளவியல்: நடைமுறைவாதி. உணர்ச்சிகளை வெளிக்காட்டாதவர்.	**உளவியல்:** நோயால் உடலும் மனமும் சிதைந்தவர்.
துயரைக் கையாளும் விதம்: கடமைகளை இயந்திரத்தனமாகச் செய்வது. அழுகைக்குப் பதிலாக அமைதி.	**துயரைக் கையாளும் விதம்:** கடந்த கால நினைவுகளில் தஞ்சம் புகுதல் (பிதற்றல்).
நிகழ்காலம்: மனைவியின் சடலத்தைப் பார்த்து 'பாரம் குறைந்தது' என நினைக்கும் அதீத யதார்த்தம்.	**கடந்தகாலம்:** தாயின் அரவணைப்பையும், ஊரின் நினைவுகளையும் மரணப்படுக்கையில் தேடுதல்.

மரணம் இருவரையும் இணைக்கிறது: ஒருவரை உடலற்ற சடலமாக்குகிறது, மற்றொருவரை மனமற்ற இயந்திரமாக்குகிறது.

சுரண்டலின் சுழற்சி

இரக்கமற்ற முதலாளி

மனைவி இறக்கும் தருவாயிலும் வேலையை எதிர்பார்க்கும் ஜவுளிக்கடை முதலாளி. மிகவும் குறைந்த ஊதியம்.

நிரந்தரக் கடன்

தினசரித் தேவைகளுக்காகத் தொடர்ந்து முன்பணம் கேட்க வேண்டிய கட்டாயம்.

போலி மருத்துவம்

பணமின்மையால், ஒரு ரூபாய்க்குப் பயனற்ற பொடி கொடுக்கும் சித்த வைத்தியரை நாடும் அவலம்.

போலி மருத்துவம்

பணமின்மையால், ஒரு ரூபாய்க்குப் பயனற்ற பொடி கொடுக்கும் சித்த நாடும் அவலம்.

நோயின் தீவிரம்

போதிய உணவும் சிகிச்சையும் இன்றிச் செல்லம்மாளின் உடல்நிலை தொடர்ந்து மோசமடைதல்.

நிறைவேறாத ஆசைகள்

பொங்கல் திருநாள்.
ஊருக்குச் சென்று உறவுகளுடன் பண்டிகையைக் கொண்டாட வேண்டும் என்ற ஏக்கம்.

தாயின் அரவணைப்பு.
மரணத்தின் விளிம்பில் 'அம்மா, அம்மா' எனத் தன் இறந்த தாயைத் தேடும் பிதற்றல்.

பச்சைப் புடவை.
தீபாவளிக்கு உடுத்த ஆசைப்பட்ட ஒற்தைன்டெ ஒற்றைப் புடவை. கடைசியில் அவளது சடலத்தின் மீது போர்த்தப்படும் முரண்.

மரண நாளின் காலை: கடைசி அன்பு

காலை

- உடல்நிலை மிக மோசமாக இருந்தும், கணவனுக்குச் சுடச்சுடத் தோசை வார்த்துக் கொடுக்க அடுப்பங்கரையில் போராடும் செல்லம்மாள்.
- கைகள் நடுங்கி மாவு சிதறுகிறது. அவளது உடலின் வலுவின்மையை இது உணர்த்துகிறது.
- நோய்வாய்ப்பட்ட நிலையிலும், தன் குடும்பக் கடமையைச் செய்யத் துடிக்கும் ஒரு நடுத்தர வர்க்கத்துப் பெண்ணின் இறுதிப் போராட்டம்.

சமூகத்தின் முகமூடிகள்

வணிகத்தின் அலட்சியம்

- பணியாளரின் மனைவி இறக்கும் தருவாயில் இருந்தும், வேலையைக் குறித்துக் கேள்வி எழுப்புகிறார்.
- கெஞ்சிக் கேட்ட பிறகு, 15 ரூபாய் மட்டும் தருகிறார். வணிகத்திற்கு மனித உயிர் ஒரு பொருட்டல்ல.

மருத்துவத்தின் வியாபாரம்

- சித்த வைத்தியர்: பயனற்ற மருந்துப் பொடியைக் கொடுத்துவிட்டு ஒரு ரூபாய் கட்டணம் வசூலிக்கிறார். நடைமுறைக்குச் சாத்தியமில்லாத பத்தியத்தைச் சொல்கிறார்.
- எல்.எம்.பி. டாக்டர்: தாமதமாக வந்து, பயனற்ற ஊசியைப் போட்டுவிட்டு, திரும்பிச் செல்ல ரிக்ஷா வாடகையாக ‘நாலணா’ கேட்கிறார்.

பிரியாவிடை: மரணத்தின் யதார்த்தம்

- எந்தவிதமான நாடகத்தன்மையும் இல்லாத அமைதியான மரணம்.
- கடைசியாகக் குடிக்கக் கொடுத்த இனிப்பு நீர் தொண்டைக்குள் செல்லாமல் இருபுறமும் வடிகிறது.
- திடீர் விக்கல், உடல் அதிர்வு, நாடி ஒடுங்குதல் - எல்லாம் சில நொடிகளில் முடிவடைகிறது.
- உயிர் பிரியும் தருணத்தைப் புதுமைப்பித்தன் ஒரு மருத்துவக் குறிப்பைப் போல உணர்ச்சியற்றுப் பதிவு செய்கிறார்.

ஈ: இயற்கையின் அலட்சியம்

“அவளுடைய நெஞ்சின் மேல் ஓர் ஈ வந்து உட்கார்ந்தது...
கடைசியாக அவளுடைய உதட்டின் மேல் உட்கார்ந்தது.”

இந்த ஈ, இயற்கையின் முழுமையான அலட்சியத்தைக் குறிக்கிறது.

சில நிமிடங்களுக்கு முன் துடித்துக்கொண்டிருந்த உயிர், ஈ மொய்க்கும் சடலமாக, ஒரு **ஜடப்பொருளாக** மாறிவிட்ட கொடுரமான யதார்த்தம்.

மனிதர்களின் மரணம் இயற்கைக்கு ஒரு பொருட்டே அல்ல.

மௌனத்தின் சடங்குகள்: பிரமநாயகத்தின் துயரம்

வெந்நீர் தயாரித்தல். அழுகைக்குப் பதிலாக, அடுத்த கட்ட கடமைக்குச் செல்கிறார். உடலைக் கழுவ வெந்நீர் வைக்கிறார்.

உடலைக் கழுவுதல். சடலத்தின் எடையை (‘எவ்வளவு கனக்கிறது!’) உணர்ந்தபடி, தனியாளாக மனைவியின் உடலைக் கழுவுகிறார்.

பச்சைப் புடவை. அவள் ஆசைப்பட்ட, அவளுக்காக வாங்கப்பட்ட அந்தப் பச்சைப் புடவையை சடலத்தின் மீது சுற்றிக் கட்டுகிறார்.

சாம்பிராணி வாசம். தன்னிடம் இருந்த சிறிதளவு சாம்பிராணியையும் கற்பூரத்தையும் ஏற்றி வைக்கிறார்.

அவர் கண்களில் கண்ணீர் இல்லை. துயரம் உறைந்துபோய் மரத்துப் போன மனநிலை.

புதுமைப்பித்தனின் யதார்த்தவாதம்

துயரத்தை மிகைப்படுத்தாமல், வறுமையின் வடுக்களை அப்படியே படம்பிடித்துக் காட்டுவதே புதுமைப்பித்தனின் வெற்றி.

மரபான தமிழ் இலக்கியம்

- மரணப் படுக்கையில் நெடிய வசனங்கள்.
- மார்பில் அடித்துக்கொண்டு சத்தமாகத் துக்கம் விசாரித்தல்.
- இறுதித் தருணத்தில் உணர்ச்சிகரமான நாடகத்தன்மை.

புதுமைப்பித்தனின் பார்வை

- பணத்தைப் பற்றியே சிந்திக்கும் மரணத் தருணங்கள்.
- அழுகைக்கு நேரமில்லாத வறுமையின் இயந்திரத்தன்மை.
- வெறும் சதையாகவும் எடையாகவும் மாறும் உடலின் யதார்த்தம்.

முடிவுரை

அதிகாலையில், மனதில் வருத்தமில்லாமல், ஒப்பாரி வைக்கும்
ஒரு பெண்ணின் அழுகையில் வெளிப்பட்ட வேஷத்தை மறைப்பதற்கு
வெளியில் இருட்டோடு சங்கு ஒப்பாரி தொடுத்தது.

செல்லம்மாள் ஒரு பெண்ணின் மரணம் மட்டுமல்ல; இரக்கமற்ற சமூக அமைப்பில் ஏழைகள் தங்கள் கண்ணீரைக்கூட எப்படி அடக்கிப் பழககிறார்கள் என்பதற்கான காலத்தால் அழியாத சான்று.